

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI si se plătesc tot-d-a-una înainte

In București la casa Administrației Din Județe și Streinătate prin mandate postale Un an în țară 80 lei; în streinătate 50

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc: NUMAI la ADMINISTRAȚIE din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate.

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDAȚIA No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

SUNT NAUCI...

Destrabalarea administrativa

IARAȘI BATAI

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

BLANA SPANZURATULUI

București, 2 Iunie 1893

SUNT NAUCI...

După ce au aprobat devastarea redacției noastre; după ce au felicitat pe Cocea și pe tovarășii lui pentru isprava cu care s'au ilustrat în ziua de 20 Maiu; după ce, discutând în principiu lucrul, au ajuns la concluziunea că acolo unde legile sunt neputincioase, cetățenii trebuie să-și facă ei singuri dreptate; după ce au îndemnat lumea la anarhie, la răsvărire, la nerespectarea legilor scrise; — gazetele guvernamentale nu știu astăzi cum să dreagă busuiocul. „Noi n'am îndemnat la revoltă, noi știm că în curând vom trece în opoziție, — și propriile noastre interese, dacă nu patriotismul nostru, nu ne-ar permite să creăm noi — tocmai noi! — asemenea precedente. Noi am constatat numai că pozițiunea juridică a presei nu e bine definită; rezonabilitatea ziaristilor față cu legea e prea mică, așa în cât în o asemenea stare de lucruri cetățenii se ved redusi a-și face ei singuri dreptate.” Iată care e astăzi limbajul acelor foii, care eri aprobați pe față și fără rezervă mișelia lui Cocea, felicitându-l și îndemnând pe cetățeni să imiteze bunul exemplu al acestui brav și... escroc maior.

De ce oare această bătaie în retragere? De ce oare anarhiștii guvernamentali să fi părăsit tonul din primele zile după devastarea redacției noastre? De ce oare chiar L'Independance să strige astăzi: Pas de violences! Nu voim să cercetăm cauza sau cauzele acestei schimbări de atitudine, constatăm numai faptul. Constatăm că a doua zi după ce s'a comis un atentat mizerabil de către doi oameni inarmați asupra a doi oameni desarmați, s'au găsit ziare guvernamentale care au aprobat faptul, în termeni foarte deslușiți, îndemnând și pe alții să-l imiteze, și că numai după ce au văzut indignarea generală, din țară rozătorii fondurilor secrete s'au văzut nevoiți să bată în retragere și să desaprobe prietere lini și cu reticențe violente de orice natură și în orice împrejurare. Dar, odată cu această schimbare de ton, și o schimbare a cestiunii. Situația juridică a presei nu e lămurită. Trebuie să se facă quelque chose în această materie; după legea în vigoare se asigură ziaristilor impunitatea, — și asta e teribil, oribil și monstruos... Iată tema favorită a Independenței Române. Mai întâiu, afirmațiunea că poziția juridică a presei nu e bine stabilită și că impunitatea ziaristilor e garantată după legile în vigoare, e o afirmațiune gratuită, — Independența o știe foarte bine. Constituția stabilește cum nu se poate mai clar această cestiune. Codicele penal iarăși cuprinde articole, care prevă pedepse pentru ziaristi cari s'au făcut pasibili de dispozițiile legii. Și fiind așa, noi regretăm că Independența nu e mai categorică, că

nu spune lămurit care e soluția în această materie. A zice că guvernul trebuie să facă quelque chose este a nu spune nimic. Ja să vedem: ce ar putea face guvernul cu niște Camere ordinare? Să ceară directorilor de ziare o garanție în bani la înființarea ziarelor, n'ar putea-o face, pentru că vântul că Constituția se opune categoric. Să înființeze arestul preventiv pentru delictele de presă, iarăși n'ar putea-o face, pentru același simplu și bine-cuvântat motiv. Să treacă toate delictele de presă Tribunalului ordinare, — cu neputință, și tot pentru același motiv. Să îngreueze pedepsele, — arestul și amenda, — iarăși nu poate, de oare ce ele, în maximum lor, ating limita la care pot ajunge condamnățiunile pentru delictele de această natură.

Cum vedem, e cu neputință guvernului să ia vre-o măsură, după cum e cu neputință Independenței să pogoare acel quelque chose din sfera generalităților și să-l găsească o intrupare, să-l traducă într-o măsură practică, aplicabilă. Prin urmare, cu niște Camere ordinare guvernul nu poate face nimic în contra presei. Atunci ar fi cestiunea să se aleagă o Constituție, care să modifice Constituția însăși. Asta voeste Independența? Cel puțin spue-o, fie mai lămurită. Cu buiești, cu generalități și exprimări de desiderate vagi nu se rezolvă o cestiune așa de însemnată. Într'un articol viitor vom privi cestiunea libertății presei dintr'un alt punct de vedere. Până atunci însă fie-ne ertat să facem o scurtă observație. Guvernamentalii cu siguranță că și-au pierdut capetele. I-am văzut pe ei, — guvern, — făcând teorii anarhiste, îndemnând lumea la nerespectarea legilor scrise. Acuma ce vedem? Vedem ziarele lor cerând restrângerea libertății presei! Apoi nu este acesta cel mai bun semn că și-au pierdut capetele și sunt nauci?

Întelegem ca guvernul, Camerele, administrația, justiția, — de la primul-ministru până la cel din urmă epistat, — să ceară restrângerea libertății presei. Dar să o ceară ziarele guvernamentale, asta e mai mult de cât fenomenal! Ioan N. Roman.

A se vedea Ultime telegrame la pag. III-a.

IARAȘI BATAI

Primum următoarea denunțare, căreia îi dăm loc în coloanele ziarului nostru: În ziua de 27 Maiu, pe la orele 5, un locuitor din comuna Găstești (jud. Vlașca) trecând pe calea Rahovei cu 2 vaci și 2 viței în apropierea secției 20, a fost bătut crunt de un precupeț, Nicolae Ion și de un tovarăș al acestuia, pentru motiv că nu voia a le vînde vacile cari aparțineau stăpînului său. Mergînd la secție spre a reclama a fost insultat de D. comisar, care, drept satisfacție, l-a gonit, zicîndu-i să se inapozeze în comuna sa. În fața acestei nedreptăți, D. Niță Radu Rusu, locuitor din calea Rahovei, a luat pe acel nenorocit în casa sa spre a-l da primele îngrijiri. În urmă sosind D. comisar respectiv, în loc de a mulțumi D-lui Ruse că-și făcuse datoria de creștin, a început a-l insulta vînd a conduce pe pacient la secție, probabil pentru a-l bate, deși era deja plin de sînge. D-sa nu s'a retras de cât în fața atitudinii indignate amenințătoare aproape a tuturor marșalagilor. La orele 9 jum. a venit la D. Ruse D. comisar și alți agenți, au luat pe bătut și l'au expedit la spital. Et nunc erudimini!

SATIRA ZILEI

Ușa, că vine mătușă!

Presă de scandal nu mai cunoaște marginii la infamie ei. După ce a insultat pe maiorul Cocea pentru că a lovit pe trei membri ai redacției Adevărului, — fapt pentru care opinia publică reprezentată prin organele poliției Capitalei îi aduce sincere felicitări, — se amestecă acum și în afacerile private ale bravului maior. Aceasta este prea mult. Din informațiile pe care le dă Timpul și Jura, reese în mod evident că nu ne aflăm în fața unei escrocherii ci a unei afaceri de rudenie; bătrana Schleider este mătușă maiorului Cocea. Prin urmare, cum rămâne cu acuzațiile pressei de scandal? Nu cum-va omul n'are drept să-și escrocheze nici pe mătușă lui? Atunci pe cine să escrocheze? Suntem siguri că dacă maiorul Cocea ar încerca să tragă pe sfoară pe redactorii presei de scandal, imediat această presă ar începe să strige în numele libertății presei? Iată dar la ce se reduc calomniile interesate ale acelora cari nu-s în stare să fie nici măcar escroc! Ei nu tolerează unui maior să mănânce nici chiar avertura altuia, chiar când acel altul e o mătușă! Din parte-ne, vom zice maiorului Cocea: — Mănâncă, nepoate, cât ai dinți și poți mănca! Las' să-ți se zică escroc; ce-ți pasă? Parcă te-ai escroc pe tine? O bătrînă mătușă, unica mîngiere a unui nepot sentimental, trebuie să aibă măcar satisfacția la bătrînețe de a fi escrocată de nepotul ei, nu de un strein.

Satyre

Congresul universitar din Chicago

Cu ocaziunea expozițiunii universale, ce anul acesta are loc în Chicago, comitetul expozițiunii a organizat și un congres al universităților din toată lumea. Intre cei invitați a lua parte sunt și studenții de la Universitatea din București, de și fie zis în trecut adresa ne-d face în Bulgaria, ultima adresă ce primim — 23 Maiu s. n. — este exactă. Diferitele centenarii și congrese la care a fost reprezentată și Universitatea noastră, în deosebi congresul universitar din Paris de la 1889, a atras atențiunea multora asupra studenților români. Cestiunile ce se vor discuta la congresul universitar din Chicago și interesul ce pune ca noi să fim reprezentați la acel congres, nu poate de cât să ne măgulească. Cred că este interesant, nu numai pentru studenții dar și pentru public, cestiunile ce se vor discuta în acel congres. Iată adresele ce primim: Universitatea din Chicago Chicago, 19 Maiu 1892. Societății studenților universitari din București România. Domnul meu,

Vă anexez un document în privința congresului studenților de colegii și universitate, care se va ține la Chicago vara aceasta. Vă este fără îndoială cunoscut că un congres universitar similar, la care au asistat mulți studenți, între cari erau reprezentanți ai universităților D-voastre, s'a ținut la Paris în 1889. Obiectul acestui congres este de a întări și de a lărgi camaraderia studențească, cum s'a început din tercie la acea reuniune. Nu o să putem avea cooperarea și asistența studenților universităților D-voastre? Anexez o schiță pentru lucrarea pe care doresc să o obținem. Nu puteți să vă asigurați de cine-va, un titrat poate, care ar scrie pentru noi o ast-fel de hârtie? Veți bine-voi de asemenea a aduce subiectul congresului înaintea studenților D-voastră? Dacă e posibil asigurați-vă delegați. Dacă nu puteți să o faceți, n'aj găsi poate un reprezentant al universității D-voastră, care o să fie în relațiune cu cine-va din partea oficială a expoziției, sau unul din reprezentanții guvernului D-voastră aici, care să poată fi autorizat a reprezenta Universitatea din București? Dacă știți o așa persoană, vă rog să-mi comunicați numele și adresa. Convins că Universitatea D-voastră va putea fi reprezentată și că vom fi puși în poziție a afla din lucrarea pe care v'am cerut-o, ceva din viața și spiritul Universității D-voastră. Sunt al-D-voastră devotat (nemențat).

A DOUA ADRESA

Nu lucruri, ci oameni

Președinte, Ch. C. Bonney; vice-președinte, Th. B. Bryan; casier, D. I. Gage; secretar, Ben. Butterworth.

Congresul universitar auxiliar al Expoziției Universale Columbia din 1893.

Secțiunea Educațiunii

Diviziunea generală a studenților de colegii și universitate.

Adresă preliminară a comitetului de organizare pentru congresul universal studentesc.

Studenților din colegiile și universitățile din America, Europa, Asia, Africa și Oceania.

Ca răspuns la o dorință exprimată cu tărie, un congres al studenților din colegii și universități a fost așezat în seria congreselor ce se vor ține în legătură cu Expoziția Universală Columbiană din 1893, la Chicago. Săptămăna care începe Lună, 17 Iulie, a fost aleasă ca timpul cel mai potrivit.

Scopul congresului este întreit:

Primo.—Să favorizeze camaraderia inter-universitară și internațională în lume, căntând să întreie în viața socială a lumii acea largime de vederi și desimpatii pe care studenții o câștigă în timpul stărilor și asociațiunilor lor din colegii și universitate.

Al doilea.—Progresul intereselor pe care le au în comun, și organizarea unei Asociațiuni internaționale a studenților de colegii și universitate, pentru avantajele evidente ce rezultă din aceasta.

Al treilea.— A aduna informațiuni cu privire la caracterul și spiritul vieții de colegii și universitate în diversele țări, și a obține cunoștințe utile asupra altor subiecte interesante din punctul de vedere studentesc.

Ocaziunea pentru ținerea congresului este propice.

La expoziția din Paris, 1889, studenții de diferite națiuni se uniră spre a-și exprima cele mai cordiale sentimente și simpatii frățești. Fie sarcina noastră ca la viitorul congres din 1893 să întindem și să întărim aceste legături, până ce toată lumea studențească să fie unită în o frăție strînsă și durabilă. În nici un timp, de la Renaștere, nu s'a făcut atatea călătorii de către studenți, pentru studii în țări streine. Facem apel pentru progresarea mai departe a acestei mișcări, care a produs deja așa de bune fructe în multe părți ale lumii.

Când ce face de diferitele clase așa de serioase studii sociologice, ar fi de sigur o contribuțiune deosebită pentru cunoștința omenească ca să adunăm informațiuni precise atît în privința celor mai adânci cercetări, precum și a celor cu caracter mai superficial, și asupra principiilor cari supraveghează viața de colegii și universitate. Asemenea fapte ar fi bine primite de toți acei cari apreciază caracterul unic al vieții studentului și iubesc experiențele acestei vieți.

Pentru un atare congres, conceput în cel mai frățesc spirit, și căntând cu insistență a face să înainteze cele mai serioase interese ale studenților din colegii și universitate, le cerem zeloasa cooperățiune a studenților din toate părțile lumii.

Adresa preliminară a comitetului de organizare pentru un congres universal al Facultăților colegiale și universitare, și programa generală a șirului congreselor universale, care se vor ține în timpul expoziției universale columbiene, sunt anexate aci, sau, dacă s'a omis, se pot avea la cerere. Regulele generale pentru congrese sunt conținute în programa generală.

Informațiuni ulterioare se vor da prin anunțuri viitoare. În același timp facem apel foarte urgent:

- 1) Pentru a se anunța congresul și scopurile lui de către presa colegială și universitară din toate țările. 2) Pentru luarea lui în considerație de către organizațiunile de studenți și pentru libera sugestiune a ori căror proiecte spre încurajarea scopurilor urmărite de organizarea congresului. 3) Pentru investigațiunii voluntare în legătură cu subiectul, cu asigurarea că toate cestiunile de felul acesta vor fi foarte cordiale, primite și li se va răspunde de asemenea.

4) Pentru numirea de delegațiuni numeroase de studenți cari să asiste la congres și să represinte diversele interese implicate.

5) Pro punerea urgentă a subiectelor particulare de considerat în congres, și a persoanelor de către cari asemenea teme ar fi tratate cât mai satisfăcător.

Comunicațiunile vor fi adresate președintelui, la cartierul general numit mai jos. Cu cele mai cordiale salutări studenților de colegii și universitate din toate țările și cu rugăciune insistență pentru un răspuns prompt și favorabil.

James B. Reynolds.

Președintele comitetului din Congresul auxiliar universal pentru organizarea unui congres universal studentesc.

World's Congress Head quarters, Chicago, V. S. A., 1893.

Cartierul general al congresului universal Chicago, Statele Unite ale Americii, 1893.

Cestiunea ce comitetul o expune, este destul de interesantă și pentru noi, care am putea prin congres a aduce la cunoștința tinerimii universale din toată lumea și alte cestiuni care deja s'au desbatut și se debat favorabil de tinerimea din universitățile europene în urma memoriilor relative la cestiunea română.

Sunt de întămpinat, e drept — multe greutăți. În ori-ce caz este necesar a răspunde comitetului expozițiunii, de oare-ce deja am mai primit încă două invitațiuni, ultima conține cestiunile ce se vor desbăta care sunt destul de interesante. În caz când nu vom putea trimite delegați, cred că este neapărat necesar, ca reprezentantul ce-l va trimite guvernul să-l rugăm a reprezenta și universitatea noastră.

Într'o apropiată întrunire, studenții vor decide ce trebuie făcut, după ce însă vor lua cunoștință de tot ce ne scrie comitetul expozițiunii, spre a putea fi cunoștință de cauză decide.

G. I. Ștefănescu Goangă.

Secretarul soc. stud. universitar „Unirea”.

Destrabalarea administrativa

Cu toate legile, cu toate pretinsele îmbunătățiri pe care guvernele se fălesc că le aduc în organizarea administrației, — prin sate mai ales, se potrec lucruri revoltătoare. Nu e zi în care să nu ni se aducă la cunoștință tot felul de abuzuri comise de sub-prefecți, primari sau notari, tot felul de acte de neprecipere grosolană, de rea voință sau de neglijență vinovată.

Și nu odată am relevat acestea; ori de câte ori am aflat ceva prea bătător la ochi, am finut și protestăm contra abuzurilor ce se tolerează în sate ca în niște triburi fără căpătâiu și să cerem să se pună odată capăt destrăbălării ce domnește mai ales în comunele rurale.

Un caz nou ni se prezintă astăzi: în Un Domn, D. Ionescu, despărțindu-se de nevasta sa, fosta D-nă Ionescu s'a dus la primarul comunei Ceocănești (jud. Ilfov) ca să înscrie în actele stărilor civile hotărîrea de divorț rămasă definitivă.

Primarul, primește și dă chiar dovadă de primirea hotărîrei și de înscrierea ei, dovadă păstrată și acum de fosta D-nă Ionescu.

Dar, după cât-va timp, D. Ionescu, vrea să se însoare din nou cu altă femeie, și face aceluiași primar o declarație de căsătorie.

De-abia acum neglijențul funcționar își ia seama că trebuie să respecte legea, și răspunde D-lui Ionescu că nu poate primi declarația-i de căsătorie de oare-ce, pierzând hotărîrea de divorț pe care n'a înregistrat-o la timp, după lege nu mai există despărțenie și trebuie să facă un alt proces de divorț!

Inchipuțiți vă acum în ce încurcătură e aruncat sărmanul om din cauza neglijenței unui nevrodic funcționar!

D. Ionescu a reclamat în mai multe părți, dar până acum n'a căpătut nici un rezultat; firește, când e vorba de a resbuna prebina insultă a unui bătuș politist, toate autoritățile sunt în picurare, dar când vine-va reclama în contra abu-

zurilor sau a neglijenței v'omii funcționar devotat regimului, tuși aa urechia toacă!

Argus.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

Munca:

Sunt câțiva ani de zile, de când ofițerimea a început să se dedea la acte de cea mai grozavă sălbăticie. De câți-va ani de zile gazetele au de înregistrat într'una nu numai bătăli și torturi în cazărni, cum se înregistra și mai înainte, ci și atacuri în bandă în potriwa civililor. Se pare că unii din ofițerii noștri au pierdut ori-ce rușine și au o desăvârșită încredere că faptele lor sunt foarte naturale.

Atacul săvârșit zilele trecute de ceata de d-smetici în potriwa redacției Adevărul a pus virf tuturor mișelilor ofițereștii Dol-spre-zece oameni, întocmai ca bandiți, despre cari se vorbește în cărți, au intrat ziua în amiază mare în redacția organului republican, și au bătut crunt pe D. A. V. Beldimanu Ioan Roman și C. Jecu.

Acești bandiți în uniformă s'au retras apoi în lin ște, nesupărați de nimeni, și până azi nici o măsură nu s'a luat în potriwa lor.

Fără îndoială, când ori-ce mizerabil are dreptul să-și violeze domiciliul și să schinguiască, sigur fiind că nu va fi pedepsit, — încurajarea fățișă și protecția ce li se acordă de tribunale, de miniștri și de Rege, șeful armatei, este un puternic imboid toți certaiți cu onoarea, cari ar vroi să imiteze pe tovarășii lor din Batalionul I-ii de Vinători.

Intrebarea logică însă, ce-ți vine în minte, este aceasta: ce măsuri trebuie să luăm noi pentru a ne apăra? Ați înscris în Constituție libertatea presei, și ziaristul trebuie să tremure cu condeiul în mână sau să fie revoluterul lângă el; ați făcut tribunale pentru a pedepsi pe asasinii și pe bătăuși, și toată această lepră galonată se plimbă slobodă pe strade; ne ați garantat prin Constituție inviolabilitatea domiciliului, și trebuie să tragem zăvorul intrând în casă, ori se ne ținem înarmați ca în vremile de groază când invazia era la ordinea zilei, încotă dar: ce-l de făcut? Ce facem noi, cetățenii scoși de sub protecția legilor? Ce facem noi ziaristii?

Știm prea bine că toate moravurile astea rușinoase și sălbăticie sunt legate strins de însă-și instituția armatei permanente și că numai desființarea instituției va aduce peira năravurilor barbare; știm că tribunalele militare sunt niște judecăți de gașcă și că ar trebui să li-se ia din mână deicetele de drept comun. De știm toate acestea; dar intrebarea e: ce facem până atunci? Ce facem până în ziua când se vor implini aceste reforme?

Păreră mea este că nu există de cât o soluție, una și singură: să-ți faci singur dreptatea pe care nici o autoritate nu ți-o dă.

Noi am fost și suntem apărătorii căilor lega.e, pentru că a face altfel ar însemna să dăm unui guvern mișelese pretextul de a ne încuța mult-puține libertăți de care ne bucurăm. Și tocmai pentru asta, tocmai pentru că nu vroom să se iasă din legalitate, suntem gata să ne apărăm demnitatea și viața, atunci când vedem că niște scelerai iără de rușine și iără demnitate vin să ne atace. Acest drept ni-l dă legea. Contra pungașului care-ți intră noaptea în casă, contra mișelului care te atacă ziua, — fie el în haină civilă sau militară, — legea ți dă dreptul să te aperi și această apărare s'a numit legitimă.

Iată pentru ce, dacă vinoați sunt toți superiorii acestei bande desmetice, cari nu au găsit cu cale să le tae pofta de a mai socoti țara asta o țară vasală vă-traiului cazon, — suntem noi mai vinoați, pentru că le tolerăm iără de legile, pentru că nu spalăm aceste rușini ce se a-

runcă demnității noastre de cetățeni liberi.

O pildă vitejească va viri în teacă multe săbii și va desființa multe îndrăznețe ne-ghiobii.

Anton Bacalbașa

Dacia din Galați: A trecut o săptămână, de când cei 12 ofițeri au năvălit în redacțiunea Adevărului și au bătut crunt pe directorul politic al ziarului, pe D. Beldimanu, pe D. I. N. Roman și Jecu.

Am arătat, că toată lumea bănuște pe guvern de autor intelectual al acestui neomenos și josnic atentat și am auzit, că pedepsele ce se vor aplica ofițerilor vor proba, dacă această bănuială e legitimată sau nu.

Guvernul n'a luat însă nici o măsură pentru pedepsirea culpabililor... n'a luat nici barem o măsura de formă.

Bine, membrii actualului guvern, știut este, că nu roșesc lesne...

Dar ce face Maestatea Sa Regele, care e mai mare și peste guvern și peste ofițeri?

Atentatul s'a făcut în numele principelui moștenitor, viitorul nostru Rege, — așa dar în numele tronului!

Dacă tronul n'a autorizat acest atentat, el, tronul trebuie să aplice o aspră pedepsă ofițerilor compromiși și complicilor nu numai pentru fapta însuși, ci mai mult, fiind că comițând-o în numele tronului, au fojosit și murdărit tronul.

Vom vedea.

Septămăna Ilustrată:

Iată un fapt care, de sigur, va ridica mult prestigiu armatei române în fața streinătății civilizate; — nu mai zic „armatei noastre“ căci nu mai dorim cu nici un preț să fim puși pe aceeași scară cu dinsa.

Vream să vorbesc de scandalul mirșav provocat Joi, 20 Maiu, de maiorul Cocea, vre-un mizerabil, după cum îl arată fapta sa, și de ceilalți ofițeri al batalionului de vinători comandat de prințul Ferdinand probabil și aceștia niște demni tovarășii ai numitului maior.

Modul în care s'au prezentat la redacția ziarului Adevărul atâtea inși, doi spră-zece, pentru o simplă rectificare, arată îndestul că nu cu scopuri curate și-au făcut cale pe acolo.

Cred că ați citit săul cel puțin ați auzit că Adevărul a publicat o informație în care se spunea că prințul Ferdinand a fost văzut bătând un soldat care greșise o mișcare comandată de dinsul.

A doua zi după publicarea acestei informațiuni, maiorul Cocea, însoțit de v'ro doul căpitan, s'a prezentat la redacția acelu ziar și a cerut să se desmintă, declarând pe onoarea lor că nu e adevărat că prințul a bătut pe un soldat, ci numai i-a dat alte pedepse. Chiar în aceea zi și a apărut desminterea.

Dar după două zeci și patru de ore profitând de descoperirea ce făcuseră în ajun că între orele 5 și 6 ne se aflau în redacție de cât D-nii Beldimanu, și Roman, s'au întors iarăși.

Inchipuți-vă două-spre-zece militari înarmați, tăbărând asupra unui bătrân cu condeiul în mână și a altor doul tot așa de bine pregătiți de atac. Iar după ce i-au măcelărit, bravii ofițeri, când au auzit că se apropie lumea alarmată, s'au aruncat în trăsurile care-i așteptau la scară și au tulit-o ca niște hoți cari sar pe ferestre când aud apropiindu-se gardiștii.

Judece aud cititorii noștri dacă există cuvinte destul de aspre pentru a înfiera această purtare.

Laura Vampa.

RUBRICA SUBLIMA

Peștele guvernamental.

Panis, piscis, crinis, finis, Ignis, lapis, pulvis, cinis!

O mare parte din presă, — e de prisos să spunem că aceasta este presa serioasă, onestă și dușmană a scandalurilor, — a în-

ceput să înțeleagă care este rolul ziaristicii într-o țară eminentă agricolă, rămasă în urmă cu dezvoltarea economică.

Aceasta dovedește că la 1848 când s'au introdus la noi formele apusene, am îmbrăcat o haină prea largă Dec, eroitorii conservatori au dreptate să ne întoarcă la antereu și la giubele, — aceste haine eminentement strimte.

Țara este aceea care a înțeles mai bine ca ori-cine că presa trebuie să fie mai cu seamă utilă iubitorilor cititori și gentilelor lectrice, chiar când s'nt bătrâne ca Vremea și slute ca Noaptea neagră.

După Țara, utilitarismul, — această doctrină modernă, s'a lățit cu înțeață în toată presa serioasă. Grație căilor de comunicațiune, des operirei Americii, invențiunei aburului și descoperirei mașinilor, Trompetă Covurluiului a introdus și ea Rubrica utilitară. Atata este de adevărat că mișcările generoase fac școală.

Iată, în adevăr, ce citim în mai-sus-nu-itul organ gălățean:

Carire și oferte

Un tânăr de 24 de ani, de profesie lucrativă, brunet și esterior plăcut dorește a se căsători cu o d-soară de familie casnică având o dotă până la 5000 lei.

A se adresa scrisorile și fotografia pe adresa H D la administrația ziarului Trompeta. Discreția garantată.

Prezum se vede, rubrica e foarte interesantă, și eu aș propune să i zică Rubrica Cociferă. În specie însă, am avea de obiceiat că nu vedem importanța trimiterii fotografiei. Ce să se dovedească cu ea? Că persoana posedă în adevăr 5000 lei? Că e de familie casnică? Că e realmente domni-oară? Dar nici una din astea nu se pot dovedi prin fotografie, — cel puțin cu mijloacele rudimentare de care dispunem până astă-zi!

Este o pierdere de bani gratuită.

Prin urmare, admirând presa serioasă pentru neprețuita ei invențiune, îi cerem numai să scutească pe victimele ei de fotografiare. Alt-fel, măsura e bună, deși e un cumul din partea onestilor ziaristi cari au adoptat-o. Căci, prin ea, se suprimă și se aruncă pe pavele corporația așa numită a Geraudeilor sau Herșcu Toboș.

În adevăr, toți acești samsari de carne umană, fiind concuși de ziaristii guvernamentali, vor trebui să se lase de profesiviana lor și să intre și ei ca redactori oficioși, dacă vor să nu-și piarză obiceiul. Și cu modul acesta vom avea o centralizare de... cum să le zicem?... de utilitariști, centralizare inerentă marelui industrial.

De alt-fel, Trompeta Covurluiului a început mișcarea de distrugere a atelierelor mici, căci iată ce scrie ea în același număr:

Ingrijitorul poliției noastre, nemulțumindu-se numai cu serviciul ce i s'a încredințat, apoi a găsit cu cale a face și pe mediatorul, și unde?... Tocmai în localul poliției, unde acest nenorocit, în acord cu soția sa, corumpe pe unii din agenți și giranți publici

Atragem atențiunea D-lui polițaiu asupra acestui nenorocit, și cerem de urgență, depărțarea din postul ce nu merită să ocupe

Ingrijitorul poliției se va simți jignit de sigur; dar nimeni n'are ce-i face; în lupta pentru traiu, homo homini lupus. Cel mai înarmat învinge pe cel slab, redactorul guvernamental înghite pe directorul poliției după ce i-a înghițit și fondurile. — peștele cel mare papă pe cel mic.

Înainte dar, presă onestă, țineți-vă de Darwin, că-i topenie!

Spic

Mișelia de la 20 Maiu și presa pariziană

Iată cum ziarul parizian La petite Republique française, din 11 Iunie, apreciază sălbăticia ofițerească, săvârșită în birourile redacțiunii noastre:

Un prinț care promite.

Nimeni nu știe că România are o constituțiune și, ca colac peste pupază, și un rege constituțional. Ceea-ce se știe, e că constituția esta mai regală de cât nu e regele constituțional.

În adevăr, constituția liberală — numai pe hârtie — este violată într'un mod sfruntat de către rege și miniștrii săi. Nemulțumii numai cu atât, miniștrii tolerează lucruri care, într-o țară mai civilizată, ar fi destul spre a provoca răscoală sau cel puțin căderea guvernului.

Departele de a se mulțumi cu apăsarea economică, ministerul D-lui Catargiu face tot ce-i stă prin putință ca să dea militarismului fața unei izbânzi.

Soldații, patronii și muncitorii, sunt bătăuți cu o sălbăticie de necrezut, și cu toate acestea constituția oprește pedepsele corporale.

De mai multe ori opinia publică și presa s'au ridicat în contra barbariei stupide a ofițerilor superiori, inferiori și a sub-ofițerilor.

Tărătorii de săbii n'au stat la îndoială ca să se năpustească și să lovească pe mai mulți contrați din presa română. De prisos să mai spunem că militarii aveau curajul de a se arunca câte cinci contra unuia și prudența strategică de a scoate săbilele din teacă.

Presa socialistă, presa radicală și zia-rele republicane făcură o agitație foarte mare. Guvernul găsi vinoați tot pe bătăuți, iar ministrul de războiu înaintă pe „bravi“ ofițeri.

Zilele trecute, s'a petrecut un fapt care pune vîrf obrăzniciei militare și fapt care poate compromite nu numai armata și guvernul, dar, lucru mai însemnat, chiar opinia publică română.

Un ziar republican din București, Adevărul spune că prințul moștenitor și-ar fi permis să bată un soldat. Se trimise o desmintire care fu publicată Dar, iată că mai alaltă-ierl un comandant urmat de doi-spre-zece ofițeri din batalionul prințului Ferdinand pătrund în birourile redacției Adevărului și ne găsind de cât trei dintre redactori năvăliră asupra le.

Printre aceștia se afla și un bătrân de 60 ani, — directorul și primul-redactor al acelu ziar. Confrații noștri români fură umpluți de sânge și răniți grei.

Odată nobila lor faptă îndeplinită, să-bițele merseră să și spună eroismul și în alte părți și să se feliciteze că au bătut pe ziaristii.

Lucru și mai grav, șeful batalionului în capul căruia se află prințul regal, n'a fost pedepsit. Nerușinarea asta face să se creadă în București că ofițerii au lucrat în urma unui ordin superior. Ori dacă numitul Ferdinand își permite astfel de fantazii acum când nu e de cât prinț moștenitor, cu drept cuvint se poate ori cine întreba ce surpriză păstrează el românii în ziua în care va fi încoronat.

G. D.

Ziarul parizian L'Evenement, din 10 Iunie, scrie următoarele rânduri, asupra acestui odios subiect:

Incidentul Adevărului.

Mai toată presa protestă contra actelor de violență comise de ofițeri în birourile Adevărului.

Se știe că acest ziar anunțând că prințul moștenitor ar fi palmuit un soldat, niște ofițeri s'au prezentat în birourile redacției și au forțat Adevărul să desmintă această noutate.

Toți ziaristii aparținând diferitelor partide au condamnat cu severitate conduita ofițerilor.

Adevărul declară că de aci înainte redactorii și colaboratorii săi vor fi tot-d'auna înarmați, și că vor impușca pe ori-cine după pilda ofițerilor în chestiune, s'ar deda la acte de violență contra lor.

Librăria ȘCOALELOR C. ȘPETEA BUCUREȘTI

A scos de sub presă Catalogul ilustrat de colorii pentru artiști, necesare la pictură de oleii și aquarele. Catalogul e bine aranjat și foarte explicat.

Librăria trimite după cerere, gratuit acest catalog.

INFORMAȚIUNI

Incunoștiți-vă pe toți abonații și corespondenții noștri că Redacția și Administrația ziarului nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

În fața dărei în judecată a membrilor comitetului partidului național din Sibiu, președintele comitetului D. dr. Ioan Rațiu a convocat o conferință națională a delegațiilor alegătorilor români din Transilvania, Banat, Orșiana și Maramureș.

Conferința națională se va ține în Sibiu în zilele de 27, 28 și 29 Iunie.

Un soldat omorît

În numărul nostru de Duminică am dat câte-va detalii în privința soldatului Ioniță Christea, din escadronul IV de roșiori, al căru cadavru a fost găsit acum o săptămână în Dabovița sub podul de lângă fabrica de tutun.

Au trecut patru zile de atunci și abia ieri ziarele guvernamentale caută a ne desminti, înșirând câte-va inexactități prea bătătoare la ochi. Așa, Timpul pretinde că am fi spus, că un ofițer a omorît pe un brigadir și profitând de această ocazie am proferat cele mai îndrăznețe insulte asupra armatei noastre.

Iată faptele: Imediat după găsirea cadavrului am primit o denunțare, care descrie prin câte-va cuvinte cum s'a găsit și cum a fost omorât soldatul Christea Ioan. Văzând însă gravitatea denunțării, am așteptat două zile, ca să vedem dacă ancheta va descoperi ceva în privința morții misterioase a soldatului. Și în timpul acesta aflând că cadavrul se află în sala de autopsie a Spitalului Militar și urmează să i se facă autopsia Vineri după amiază, unul din reporterii noștri s'a dus la D. Dr. maior Chessim, sub a cărui președinție s'a făcut autopsia și l'a pus în curent de denunțarea primită. D. Dr. maior Chessim a mulțumit reporterului nostru, căci ast-fel va fi mai atent la autopsie.

În același timp reporterul nostru s'a pus în legătură cu personalul medical al spitalului și toți au fost de părere, că moartea soldatului este curioasă și e aproape absurdă credința că el s'ar fi sinucis în Dabovița, care n'are de cât adâncime foarte mică și imposibilă de a pricinui înecul unui om.

Sambătă am primit o a doua denunțare detaliată în privința omorîrului soldatului. Chiar și în fața a două denunțări noi am refuzat de a releva cazul în coloanele noastre, până ce n'am primit asigurarea la Spital, că în adevăr moartea soldatului este foarte suspectă și nu rămâne, de cât ca ancheta tribunalului militar să descopere adevărul.

Și ast-fel pe baza acestor informații am anunțat, Duminică că soldatul Christea Ioan a fost omorît și că autorul crimei se bănuște a fi brigadierul dejurnă din noaptea de Marți spre Miercuri.

Făcându-ne datoria, nu ne rămâne, de cât să cerem publicarea raportului făcut de D. maior Dr. colonel Zote Petrescu în privința autopsiei.

Un cuvânt pentru Constituționalul. A-această reptilă spune, că soldatul Christea Ioan a fost beat și în asemenea stare s'a aruncat în Dimbovița. Întrebăm, cum putea să fie beat nenorocitul soldat, când el a fost de gardă în noaptea de Marți spre Miercuri la grajdul escadronului?

Dar să așteptăm actul medico-legal și apoi vom vorbi.

Examenale Conservatorului vor avea loc Duminică în sala cea mare a Ateneului.

Un bun cofetar

având specialitatea bomboneriei, găsește loc la Fabrica de chocolată Alesandriu. A se adresa dimineața de la 7-9, strada Luminei 17-19. București.

FOIȚA ZIARULUI „A DEVERUL“

(103)

FORTUNE DU BOISBOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VIII

— Incepem cu armele, reluă comisarul. Uitați-vă, D-lor, o pereche de săbii aproape noi. Este cine-va care dă cinci-spre-zece franci.

— Opt-spre-zece, zise un Auvergnat.

— Opt-spre-zece... am spus opt-spre-zece... Nimeni nu dă mai mult... Adju-decat.

Săbile fuseseră date pe nimic și Simancas nu scosese o vorbă. Nointel se aștepta; dar când se aduse o cutie cu pistoale, el ciuli urechea. Cutia putea să conțină vre-un secret; Simancas rămase mut și pistolele tură vândute pe sfert din preț lor.

Un necesar de voiaj nu avu mai mult succes și Peruvianul îl lăsă să fie adju-decat fără să spu e vorbă.

Nointel nu se mai îndoia că toate aceste fuseseră ale lui Golymine. Necesariul trecuse pe sub ochii săi și văzuse grabate pe el inițialele: W. G. sub o coroană de conte. Simancas tăcea.

— Cu toate astea n'a venit el de geaba aici, își zicea căpitanul. Ce lucru o fi pândind? Nu cum-va secretul ce vrea să-și aproprieze o fi ascuns în buzunarul vre-unui pantalon sau în căptușala giletei?

— D-lor, strigă comisarul, de astă dată iată o blană de mare preț; o blană superbă; căptușită toată cu piele de lutru, pe de margini cu zibelnă. Cât? O mie de franci?

— O sută de franci, zise o voce pe care Nointel o recunoscu îndată.

— În sfârșit! murmură căpitanul, așa dar blana asta vrea el s'o cumpere. Blana Golymine! Parcă, abia îmi aduc aminte că am vădut pe Golymine plimbându-și-o la Câmpile-Elisée; dar draçu să mă ia, dacă ghicesc pentru ce Simancas ține s'o ia. Dacă ar fi voit să păstreze un suvenir de la șarlatanul lui de prieten, mai adineaori să cumpere ceva mai portativ; n'avea de cât să-și aleagă. Ticalosul nu face nimic iără motiv; trebuie să fie aci un mister.

— O sută de franci, domnilor, zise comisarul uitându-se cu coada ochiului al cumpărătorul ce se presintase.

Banda tetaliilor era deja în mișcare căci un intrus îndrăzneț să-și procure un lucru fără a trece prin mijlocirea lor; Terebiua cu

ori ce chip să-l facă să l'piară pofta unei așa îndrăznețe antreprize și să l'impiedice pentru tot de auna de a mai veni acolo. În acest caz, unul din corporații se însărcinează să riciteze înainte, și dacă ia obiectul în pagubă, se împarte pierderea între toți. Coaliția era cu totul formată. Un evreu bătrân care de obicei vindea ochelari, se însărcină s'o represinte.

— O sută-cinci, zise el c'o voce slăbită.

— O sută-zece, răspuse Simancas din fundul ascunzătoarei lui.

— O sută-cinspre zece.

— O sută douăzeci.

— Două-zece și cinci.

— Trei-zece.

Cifrele acestea se urmau unele după altele, întocmai ca niște răspunsuri de săbii într'un duel.

— Domnilor, zise comisarul care începea a miroșia o luptă de care lada tovarășiei avea să beneficieze examinațiului. Aceasta biană, zibelnă curată, e de toată bună-tatea. Proprietarul ei venea din Rusia.

— Se vede că s'a openit în drum, zise între dinți o teleiță; căptușeala l' roasă de molii.

— Poftiți Domnilor, puneți mâna și vedeți ce lucru.

Evreul se prefăcu că pipăie pielea de lutru și reluă.

— O sută trei-zece și cinci de franci.

— O sută cinci-zece, răspuse Peru-

Se făcu o mică tăcere. Evreul consulta din ochi pe tovarășii săi înainte de a merge mai departe.

— Înainte, Mardochee, îi șopti un telal de haine, ale cărui hotăriri făceau autoritatea. Dupe burghez până la cinci sute.

— O sută șase-zece, țipă vânzătorul de ochelari.

— Opt-zece.

— Haideti, Domnilor, nu stăm aci; grăbiți-vă; timpul acordat e foarte scurt.

O sută opt-zece o haină care face o mie cel puțin. Cine dă mai mult?

— Două sute, suspină Mardochee luând aerul dulc al unui om care se resemnează la un sacrificiu ca să nu scape o afacere bună.

— Trei sute, mormoi Simancas, tot invinsibil.

— Trei sute de franci, Domnilor, proclamă comisarul întrebând din ochi pe evreul cel bătrân. Zici?... două-zece și cinci.

D-voastră, D-le, reluă dînsul uitându-se la general. Cinci-zece; s'a zis cinci zece la stanga mea... șapte-zece și cinci, colo, în față... patru sute la stanga.

Și tot astiel urma, adunând mereu câte două-zece și cinci, dare ce provoca întorcându-se alternativ spre cei doi amatori care nu mla răspundeau de cât prin semne.

Nointel asista la această luptă fără să se amestece; dar puse un viu interes și

și dădea perfect seamă de situație. El cunoștea moravurile tribului de telali și înțelegea că evreul nu mergea înainte de cât ca să zidărească pe burghez, ca să l'facă să plătească haina mai mult de cât făcea ea și că avea să nu l' lase până ce nu i-o da o lecție zdrăvană ca să l'piară pofta de a mai începe. Nointel prevedea deci că în cele din urmă tot Simancas va birui și că va intra în stăpânirea hainei blănte a repositului său amic. Se întreba acum dacă trebuia să i-o lase lui; e își frământa creierul ca să ghicească secretul ciudatei purtări a Peruvianului.

În vreme asta, comisarul antință tare rotunda cifră de cinci sute dată de clientul din stanga. El ridea în ascuns, și nu dorea de cât să tragă profit dintr'o fantazie pe care el nu și-o explica de loc.

— Domnilor, zise el scuiându-se ca să dea cuvintelor mai multă solemnitate, am ajuns la cinci-sute și vom merge la mie.

Eu zic o mie de franci dar blana asta admirabilă a costat o mie de ruble. Trebuie să fi aparținând vre-unui mare demnitar de la curtea Rusiei.

(Va urma).

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN”

MICHAEL EL. NAHMIAȘ

București, Strada Smârdan, 15

În fața laterală a Băncii Naționale, partea deșpre Poșta, alături cu casa de bancă a d-lui Chr. I. Zorlind

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, lozuri permise române și străine, scentează cupoane și face orice schimb de monede.

Imprumuturi de bani pe depozite de efecte și lozuri.

Table with columns: Cursă fondată în 1884, Cump., Vinde. Rows include Renta amortisabilă, Imprumutul comunal 1888, Serisuri funciare rurale, etc.

Numărul 5 tel pe an. — Oricine poate cere un număr de probă din ciuda matrii financiare, intitulată „MERCURUL ROMÂN” care publică cursul și listele de tragori la sorți ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara.

De închiriat

Zahănaua de la Colintina cu căruciumile ei, o poveră și loc de pășunatul vitelor, proprietate a D-lui C. Pavelescu.

De arendat

Moșia Micești din județul Muscel lângă gara Ciumești, și de vizitare 10 pogoane semănată rapiță, 10 chile ovéz, 4 clăi fan, 2 pluguri de fer, și una mașină de vinturat, tot avere a D-lui C. Pavelescu.

Doritorii se vor adresa la D-l I. Anghelovici, girantul acestor averi numit de Trib. Ilfov Secția Comercială prin sentința No. 692 din 1893, domiciliat Strada Popa Kițu No. 8, unde se va ține licitația în ziua de 6 Iunie curent la ora 4 după amiaz.

Condițiunile se pot vedea în toate zilele de la 9 ore dimineața până la 6 ore seara.

F. NOVAK advertisement for pianos. Includes text: MANUȘI, CRAVATE, etc. PIANURI din cele mai renumite fabrici. Singurul reprezentant al firmelor: Steinway (New York) Bechstein, Schiedmayer & Sohn, Bösendorfer, Schiedmayer etc.

PISOUŁ CORBULUI MARE DEPOU CU VINURI DE NICOBESCU. 9 - STRADA REGALĂ - 9. Onorabilul public, care dorește a-și pune la adăpost sănătatea prin consumațiunea unui excelent vin de masă, natural, fără nici un adaos străin, să se adreseze la depositul subsemnatului.

Haine gata pentru barbati DIN STOFE VERITABILE SE GASEȘTE NUMAI ÎN ATELIERUL R. I. LOCUSTEANU. 49 - STRADA OCCIDENTULUI - 49 unde se primește și comanda.

Marie Brizard & Roger COGNAC. Calitățile cele mai recomandabile. * - VO - VFO - VFVO - SVFVO. Representanții generali pentru România și Bulgaria: Rabinovici & Starck București.

AVIS CIRCULAR Onorate Domn, Incurajați de concursul bine-voitor al Onor. Public, și susținuți de preferința grațioasă a distinsei și numeroasei noastre clientele, am reînviat într-un mod splendid renumitul nostru MAGASIN DE Haine confecționate PENTRU BARBATI SUB FIRMA BAZARUL REGAL CASA DE ÎNCREDERE

ELIAS BERNSTEIN STRUNGAR BUCUREȘTI - 3 CALEA RAHOVEI 3 - (Hamul Goleșcu) Specialitate de: Tigaretă de chihlițar de Buzău și strein Bile de lemn de măsline pentru popice. Mare depou de popice. Diferite Bastoane și Umbrele.

F. FREUND CALEA MOȘILOR 242 BUCUREȘTI Recomanda. Locomobile cu aparat de ars paie și ori-ce combustibile, TREERĂTORI sistem nou cu cal în loc de valsuri, atât locomobilele cât și Treerătoarele sunt cele mai bune și cele mai renumite din fabrica D-lor Ramsomes, Sims & Jefferies

Un elegant asortiment de: Pardesiuri de Cocimlin, Sevot, etc. Pardesiuri croiașă la Derby stakkerlund ultima moda. Costume Veston la 1 rind și 2 rind. Redingote de Venetian Camgarn, Grain de Poudre. Jaquette de camgarn, Sevot Venetian, cu Gilete croite la 2 rinduri și cu transparent de mătase. Mare colecțiune de Pantaloni, deosemnuri cele mai moderne. Gilete de fantasia de mătase și Brosche Englezesc.

Turnătorie de fer Fabrica „Cometu” efectuează Sobe Meidinger, Sobe Parigina, Mașin de Bucate, Mobile de Fer, Instalațiuni, Efectuează în scurt timp ori-ce obiecte de artă DEPOSITE în București, strada Doamnei 14 și Calea Victoriei 37, hotel Bulevard; Iași, strada Lapușneanu; Braila, strada Mare; Craiova, la d. Petricho Andreescu; Turnă-Măgurele, la dr. Josef Focșanaru.

IGNATZ SCHLESINGER București, Calea Moșilor, No. 8. Reprezentant al fabricii A. LEHNIGK-VETSOHA U.L. (GERMANIA) VENTURATOARE supranumite „Incomparabile” No. 5. Marca depesă la Tribunal. BATOZE de PORUMB Mașine de tocat pae SEMANĂTORI în lat și în rinduri Grape flexibile, Mașini de secerat și legat snopi cele mai perfecționate (ultimul cuvânt) și ori-ce Mașini agricole. Mușamale de ori-ce marimi. Prețuri și condițiuni cât se poate de avantajoase.

BAZARUL REGAL CASA DE ÎNCREDERE In fața Prefecturii Poliției Capitalei. Literatură și Știință DIRECTOR: CONST. DOBROGEANU-GHEREA In editura librăriei Graevu - Un volum 5 lei -

CEAIUL CARPATILOR „VOREL” Autorizat de Consiliul Medical Superior din România. Remediul cel mai sigur contra tuturor boalelor pieptului, plămânilor, presum și ale căilor respiratoare, indiscutabil dar contra tusei nervoase, contra bronchitelor cronice și acute, contra catarelor cronice guturale precum și contra tusei convulsive la copii (numită tusea măgărească).

VIN DE VIAL TONIC ANALEPTIC RECONSTITUANT TONICUL CEL MAI ENERGIC pentru CONVALESCENȚI Bătrâni, Femei, Copii debili și ori-ce persoană delicată. VINUL de VIAL este asociațiunea medicamentelor celor mai active pentru a combate Anemia, Chlorosa, Ftisia, Diapetsia, Gastritele, Virsta critică, Slăbirea nervoasă, Deliritatea, rezultând din bătrânețe, lungi convalescențe și ori-ce stare de lăncezeală și de slăbire caracterizată prin pierderea ap. titului și a forțelor.

De vânzare Trei prăvăli și curte în Strada Colței 49, între biserică Eni, și casa D-lui Pake Protopopescu. Pentru informațiuni a se adresa: Calea Moșilor No. 230. Lecțiuni De limba franceză și engleză. A se adresa, strada Blănarilor No. 2, la Panduru în curte. BOALELE GĂTULUI voci și gurii PASTILELE IBERIANE

Dr. G. Grigorescu S'A MUTAT Calea Victoriei, casele Török. MAGAZINUL CONSERVATORULUI București Calea Victoriei No. 72. Singurul magazin în toată țara, care vinde stin: Piane, Pianine din cele mai renumite fabrici. Tot felul de Note și Instrumente muzicale. Muzici de masă, care cântă singure tot cu note schimbătoare. Aristoane, Phônix, Herophone, Intona, Arlosa, Victoria cu 24-48 și 74 tonuri, cal. I. perfecționate, etc., toate cu o colecțiune aleasă de note noui naționale și străine. Phisarmonice, Orgi, de diferite mărimi. Articole de artă și de fantazie pentru cadouri la ori-ce ocaziune.